

Sretan Božić i Nova godina

Autor Administrator

Svim ljudima
dobre volje

ÈESTIT BOŽIĆ

I SRETNA NOVA 2011.

Moj Svijet

Prikaz galerije

... I moralno

zdravlje i gospodarski razvoj društva u najvećoj mjeri ovise o obitelji. Ako je obitelj zdrava, ne bi trebalo ulagati tolika sredstva na po-pravne domove, centre odvikavanja od ovisnosti, na izlječenja psihičkih i tjelesnih oboljenja, već se daleko više može investirati u odgoj i obrazovanje novih naravnostiju tada te razvojne programe društva. Zbog toga, mnogi poznavatelji društvenih zbivanja izlaz i put iz današnjice moralne i gospodarske krize vide upravo u jačanju uloge obitelji... Iz božićnih poruka kardinala Bozanića i mons. Barišića

* * *

Iz božićne
poruke kardinala Josipa Bozanića

Obitelj kao
jamstvo èvrstoće društva

...Mnogi æe
i danas reæi da se u obiteljima susreæu s teško rješivim problemima; da se obitelji ne mogu promatrati samo u idiliènoj slici za-jedništva i ljubavi.
Svesni smo toga, ali u tim potencijama i dalje zraèi istina da problemi nastaju upravo onda kada se zanemari konaèeno utemeljenje obitelji.

Znamo dobro
gdje završava obitelj u kojoj nema zajedništva, u kojoj se ne razmislja i ne govori o izvoru i konaènome cilju života, u kojoj se ne pokušava u život

prevesti istinu o ljudskoj stvorenosti. Zato pozivam obitelji da se usude
 »postati ono što jesu...

Bra&eo i

sestre, neka nas ne zbujuje što i u našemu hr-vatskom društvu postoje oni koji na sve mogué naéine žele poljuljati vrijednost obitelji, ali i vrijednosti koje su s njima povezane. Njihovi su ciljevi priliéno jasni, a njihova nastojanja još snažnije podcrtavaju važnost do koje nam treba biti stalo. Obitelj nije samo temeljna stanica društva, nego je jamstvo èvrstoé društva. Toliko smo puta osjetili da u trenutcima kada sve djeluje poljulja-no i kada nedostaju svjetionici, oslo-nac tražmo u Bogu i obitelji. Znamo dobro kako završava narod koji ne njeguje zajedništvo i kojemu nije stalo do vrijednosti dara života.

Iskorjenjivanje

Ijudi iz obiteljskog ozračja olakšava oduzimanje pripadnosti, kao i slabljenje identiteta. Unošenjem razdora u obitelji lakše se dolazi do nesloge u nacionalnome bié. Promicanjem izdvojenosti pojedinaca koji nemaju svoje kulturno i duhovno zaleđe osiromašuje zajedništvo koje oplemenjuje. Ako dakle želimo dobro svojmu narodu, poštovat æemo obitelj, èuvati ju i štititi. A vi, drage obitelji, ne prepustite svoje živote i život Hrvatske Domovine drugima...

* * *

Iz božiæene
 poruke mons. Marina Barišiæa

Obitelj kao kljuè naše buduænosti

... Dobro smo

svjesni da obitelj danas, kao i nazaretsku Josipa i Marije, sureéu razne poteškoæe, duhovne i društvene: traženje krova nad glavom, nezaposlenost, mala primanja, prekovremenim neplaæenim radom, rad i nedjeljom, potrebaškoæe u odgoju, nerazumijevanje, osamljenost, ugroženost vredno-ta pa i vrednota same obitelji koju bi neki, zamislite, htjeli vidjeti kao izvor nasilja i svih zala.

Ipak, uza

sve izazove i poteškoæe, sadašnje i buduæe, obitelj jest i ostaje najidealnije

mjesto rađanja i odra-stanja èovjeka. Tu smo prihvæeni i voljeni, ljubljeni i osposobljeni za život i ljubav. Ne smijemo zaboravi-ti da je obitelj univerzalna, vrednota ljudskoga roda, ispisana rukopisom i peèatom Božje ljubavi, osvjetljena svjetlom objave. Obitelj je, braæeo i sestre, kljuè naše buduænosti. Štoviše, po svojoj naravi kao »socijalni sakrament«, brak i obitelj itekako utjeèeu na rast i razvoj društva u cjelini. U obitelji se raða i oblikuje lice svakog, pa tako i hrvatskog naroda.

I moralno

zdravlje i gospodarski razvoj društva u najveæoj mjeri ovise o obitelji. Ako je obitelj zdrava, ne bi trebalo ulagati tolika sredstva na po-pravne domove, centre odvikavanja od ovisnosti, na izljeèenja psihièkih i tjelesnih oboljenja, veæ se daleko više može investirati u odgoj i obrazovanje novih naraštaja te razvojne programe društva. Zbog toga, mnogi poznava-teli društvenih zbivanja izlaz i put iz današnje moralne i gospodarske krize vide upravo u jaèanju uloge obitelji...

Obitelj

nije samo pravna, sociološka i ekomska jedinica društva, ona je prije svega zajedništvo ljubavi i uza-jamnosti, darovanosti i otvorenosti životu. Obiteljski odnosi ispisani su Božjim rukopisom i kao zajednica ljubavi znak je one iste vjerne ljuba-vi, koju Bog u betlehemskom Djetu-u oèituje svijetu. Zato je obitelj uza sve poteškoæe svetište sebedarne i vjerne ljubavi.

Obitelj u

svjetlu Božiæa naj-bolja je dijagnoza i terapija društva; ona u sebi nosi snagu samoizljeèenja koju betlehemsko Dijete želi ostva-riti u obiteljima i u društvu. Uza sve poteškoæe, obitelj je ne samo put bu-duænosti, veæ i otvorenost Nebu. Isus je svojim roðenjem u obitelji povezao nebo sa zemljom...

* * *

Iz Božiæne poruke kardinala Josipa Bozaniæa

upuæene hrvatskome narodu 2008. god., ali sasvim sigurno aktualne i danas

(...) Naše suvremeno društvo stvara velik broj dobara, ali ih ujedno brzo troši. Umnaža životne ponude: dojmove, osjeæaje, iskustva. Stvara umjetne vrijednosti kako bi se još više moglo trošiti, poveæavajuæi žurbu i nemir. Raða neprestane promjene, pokretljivost, izvanjska dogaðanja, obilje predstava...No, istodobno proizvodi tjeskobu i životni umor. Sve se to pretvara u khotine življenja, u površno skupljanje nepovezanih dijelova koji èovjeka ostavljaju nezadovoljnim, razoèaranim i praznim. Nažalost, èesto se to dogaða i s raznim duhovnim ponudama.

* * *

(...) Bog je prihvatio našu slabost; ponio je u sebi težinu zla izlažuæi se odbijanju, poniženju i umiranju. Ljubav prema èovjeku, ljubav prema svijetu što ga je stvorio, oèitovala se u mudrosti križa, u sili Božjoj koju ovozemaljska mudrost ne razumije. Neuvjetovana i milosrdna ljubav objavljuje se u potpunosti u Raspetome, ali je vidljiva i u betlehemskome Djetu.

Pozvani smo u vjeri prihvati Božju ljubav na takav naèin da po nama progovara: služenje, opraštanje, ljubav prema bližnjima. To je put koji osvjetljuje ljestvu i nadu življenja. Tim se putem uèvršæuje obitelj, izgraðuje kršæanska zajednica i oplemenjuje društvo.

I dok se èini da evanđeoski navještaj nema puno zajednièkoga s našim stvarnim problemima, niti se tièe naše svakidašnje brige: rada, doma, uspjeha, sigurnosti, možemo se pitati uspijevamo li uopæe, pod teretom neposrednih interesa, otkriti i vidjeti životna pitanja na koja Krist daje odgovor i želi da ga svaki od nas èuje.

Posljednjih se mjeseci diljem svijeta, pa tako i u hrvatskome društvu, èesto èulo govoriti o krizi i recesiji. One znaèe životnu nesigurnost, tegobe i uzmicanja, povlaèenje i odstupanje od zacrtanoga. S njima se lako u ljudima izaziva malodušnost i nepovjerenje; osjeæaj pritiješnjenosti i neslobode. Tim se rjeènikom koriste oni koji svoje uporište pronalaze u zemaljskome, koji su se suoèili s nestalnošæu gospodarske zbilje, s neizvjesnom dinamikom težnje prema probitku ili planiranom napretku(...)

(...) Uistinu, zbog èega se u svijetu osjeæa kriza, nesigurnost? Pred èime se i zašto uzmièe? Što su razlozi posustajanja? Da bi se odgovorio na ta pitanja, dovoljno je postaviti njima komplementarna: Na èemu je graðena sigurnost? Kamo se to uputilo i koji su bili ciljevi? Kakva je bila hrana izdržljivosti i koja su uporišta izabrana? I ranije se znalo da svjetska ekonomija tim putem ne može stalno biti u rastu, ali se to nije htjelo spominjati jer nas suvremeno društvo uèi živjeti danas, trošiti danas, a sutra æe se vidjeti. Mi se kršæani ne èudimo, jer sve èemu u dnu ne vidimo Boga, držimo nestalnim i prolaznim. Sve što za konaèeni cilj nema vjeènost, osuðeno je na vremenitost koja razoèarava. Ako Bog nije postavljen kao temelj, gradi se na prividu ljudske velièine(...)

(...) Naše suvremeno društvo stvara velik broj dobara, ali ih ujedno brzo troši. Umnaža životne ponude: dojmove, osjeæaje, iskustva. Stvara umjetne vrijednosti kako bi se još više moglo trošiti, poveæavajuæi žurbu i nemir. Raða neprestane promjene, pokretljivost, izvanska dogaðanja, obilje predstava...No, istodobno proizvodi tjeskobu i životni umor. Sve se to pretvara u krhotine življenja, u površno skupljanje nepovezanih dijelova koji èovjeku ostavljaju nezadovoljnim, razoèaranim i praznim. Nažalost, èesto se to dogaða i s raznim duhovnim ponudama.

Moderno društvo prisiljava nas da stavimo u središte: stvari, novac, bogatstvo, uspjeh, zaboravljuæi èovjekove prave vrijednosti: zajedništvo, solidarnost, vjeru, nadu...Usmjerujuæi pogled prema vlastitoj nutrini, vidimo da u nama živi želja za puninom, za iskustvom istinske sreæe. Ipak, sve više postajemo svjesni da postoji nerazmjer izmeðu želja koje nosimo u sebi i naše moguænosti da ih ostvarimo. Ostvarivost ostaje djelomiènom, a kao najbolji pokazatelj je nužnost umiranja. Da bi se èovjek obranio od smrti, da bi prigušio strah i tjeskobu, da bi se osjetio sigurnim, upušta se u trku za užicima, posjedovanjem i moæi.

Takav stav raða sebièeno dosizanje svojih ciljeva i lažnu samodostatnost. U nemoguænosti da dodirne stvarni odgovor na pitanje životne bezmjernosti i sreæe, jaèa osjeæaj nutarnjega razdora, lomova koji postaju izvorom malodušja i oèaja.

Kako mogu odvagnuti svoj život u ogranièenosti zemaljskoga ako ne u mjeri neizmjernoga i vjeènoga? Božiæ nam donosi obzorje beskonaènoga dobra. Bog je taj kojega tražimo s one strane zemaljske zbilje; on nas pomoæu stvorenoga privlaèi svojom prisutnošæu koja po njegovoj stvoriteljskoj i otkupiteljskoj ljubavi živi u svijetu.

(...) "Bog, roðen od Oca prije svih vjekova", Svevladar, izložen je hladnoæi i opasnosti, u potrebi za najosnovnijim životnim prostorom. U posvemašnjemu siromaštvu, iz kojega se nema kamo uzmaknuti u materijalnome smislu, ipak je živio jedno bogatstvo – obitelj. Bogatstvo ljudskosti i ljubavi kojim je oèitovao važno uporište našim nesigurnostima.

Roðenje Božjega Sina u obitelji izaziva nas na zalaganje oko kulture koja u svoje središte stavlja: osobu, uzajamno sebedarje, život, obitelj, kreativnost u dobru, nadu. Vjernost i stalnost supružnika, raðanje i odgajanje djece, vjerski odgoj, to su èvrsti temelji društva. U takvome se ozraèju može tražiti jamstvo za zadovoljstvo, jer se u kršaenskoj kulturi trajno raèuna s dimenzijom križa. Takav oblik društvene stabilnosti traži i zakonsku i ekonomsku potporu države i društva i ne može se izjednaèiti s niti jednim od oblika zajednièkoga življenja. Štoviše, treba izbjegavati sve što može potamniti njegovu vrijednost i dovesti u pitanje njegovu nezamjenjivu ulogu.

Upravo zbog toga pozivam sve nas koji vjerujemo u Krista da se životno zaustavimo na radosnome dogaðaju božiæene svetkovine i da uðemo u ljepotu koju nam Bog daje okusiti najviše u zajednici koja slavi i koja ne prekida svoje slavlje sa završetkom obreda. Slavlje Božiæa poziva nas na razmatranje što je bitno u životu, a što je od drugotnog znaèenja, iako potrebno(...)

(...) Molimo za one koji žive u nevjeri, u sumnji, za one koji su zatoèenici praktièkoga materijalizma i sebiènosti, za sve koji su ravnodušni, za žrtve nasilja, sukoba i društvenih nepravda, za rastavljene i osamljene, za bolesne i napuštene, za nezaposlene i beskuæenike.

Što zaželjeti kao èestitku za Božiæ, nego ponoviti rijeèi proroka, ispunjene Kristovim dolaskom: "Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku" (Iz 9, 1). I dok tmine zastiru pogled, toliko je dobrih ljudi koji sjaje ljubavlju. Neka nam Gospodin udijeli milost da ne previdimo veliku svjetlost Bogoèovjeka na zemlji. Po zagovoru Presvete Bogorodice Marije

neka Gospodin izlije svoga Duha na sve obitelji, osobito na djecu, a bolesnima ulije snagu i strpljivost koja izvire iz Kristove poniznosti i radosti!

Èestit vam Božiæ i blagoslovljena nova 2009. godina!

Vaš kardinal Josip Bozaniæ